

רוני ברות/ מסע בחלל ובזמן

במפגש עם עבודותיה הקודמות ניכר שרוני ברות מצוירת מתוך התבוננות ושיח פנימי כשהיא נעה על הציר חוץ פנים. בין המרכיבים האופייניים החוזרים ביצירותיה נמצא קומפוזיציה של קווים אנכיים ואופקיים, צבעוניות, חומריות, שכבות צבע בגוונים תואמים עם ניואנסים של אור וצל. השתקפויות, מחיקות וערפול, מקטעי אבסטרקט משולבים בד' אמות של אובייקט ריאליסטי. זהו ריאליזם נופי וארכיטקטוני עם נופך אירופאי אמפרסיוניסטי, אלגנטי, עשיר ומעודן מאופר בפודרה אלגנטית של פעם.

התערוכה הנוכחית "מסע בזמן ובחלל" בנויה מעבודות אותן יצרה כעיבוד לחוויות מביקור בחללי תצוגה בהם ביקרה בשנתיים האחרונות. החוויות נעות על ציר קוטבי בין עבודות וידאו בחללי תצוגה עכשוויים ב"פלה דה טוקיו" בפריז לבין יצירות קלאסיות בלובר, בד'אורסה ועד לארכאולוגיה במוזיאון רוקפלר. אין בעבודות העתקה ניטראלית של המציאות ולא הגזמה בכיוון "היפר ריאליזם". ישנם מקטעים על הבד שאינם "חדים" ואפילו מעורפלים או סוטים מן האמת האובייקטיבית. ברות אינה מחויבת להעברת המציאות הוויזואלית אל הבד. היא מחויבת לשיח הפנימי שלה עם עצמה תוך התמסרות לרגש אמיתי שנובע ממציאות זו. ניתן לראות את עקבות השיח שלה בינה לבין עצמה תוך כדי העבודה המתהווה. מבט מתמשך יאפשר לחוש משהו מהחוויה של האמנית. במילים אחרות, השווה זמן ממושך מול הבד יתקרב אל האובייקט המצויר ואל היוצרת.

"עבורי האמינות והאמת הפנימית אינן גלומות בנאמנות לעובדות, אלא בנכונות העברת התחושה."
(אנדרי טרקובסקי)

בשיחה עימה ברות משתפת בהרהורים על ערכים, תהליכים שקורים, מצבים שעברנו, לקראת מה החברה האנושית הולכת? מה באמת אמיתי? תובנות מביקורים בחללי התצוגה השונים במפגשים עם שומרים במוזיאון, מה ביניהם לדמות אנושית המוקרנת ממסך טלוויזיה, או צלליות מבקרים אחרים על הקיר. מה היא מרגישה מול פורטרטים שפיסל דונטלו, או מול בבואתה במראה משוכפלת ומתרחקת שוב ושוב. את תחושותיה ממפגשים אלה היא מעלה על בדים מתוך אינטימיות, התמסרות ומודעות עצמית.

"כיום נראה לי חשוב בהרבה לדבר לא על האמנות באופן כללי...כי אם על החיים עצמם, שמבלי להבין את משמעותם, האמן קרוב לוודאי, אינו מסוגל להגות בשפת אמנותו דבר מה משמעותי." (אנדרי טרקובסקי)